

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 49 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 49 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 45 stemte for, 92 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling . . . (*Tilråb*: Der ønskes udvalgsbehandling!).

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af:

Forslag til lov om finansiel rekonstruktion af Det Danske Stålvalseværk A/S.

(Lovforslag nr. L 227. Fremsat 13/5 81. Første behandling 19/5 81. Betænkning 26/5 81).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lerke (S):

Jeg skal på mit partys vegne afvise de stillede ændringsforslag og samtidig indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

Ellemann-Jensen (V):

779 Ft

Udvalgsbehandlingen har ikke kunnet overbevise os om, at det er nogen sund rekonstruktion, der lægges op til her, og Stålvalseværkets videre levemuligheder forekommer ikke overbevisende på baggrund af denne rekonstruktion. Udsigterne for stålindustrien i det hele taget har vi jo så sent som i dag i markedsudvalget fået beskrevet ganske overordentlig negativt i et notat, der bl.a. tager fat på en del af det, vi har interesseret os for under udvalgsbehandlingen, nemlig relationerne mellem skrotpriser og stålpriser.

På baggrund af den meget tvivlsomme levedygtighed vil det være ekstra betænkeligt at gå ind i en konstruktion som den, ministeren foreslår, med staten som hovedaktionær i Stålvalseværket. Det er så meget desto mere betænkeligt, som det eneste argument herfor, vi har hørt, er, at en række internationale banker har stillet det som en betingelse for at gå ind i en gældssaneringsordning. Det forstår man da godt, hvis udsigterne er så dårlige, at det så vil være rart at få et sugerør stukket ned i den danske statskasse. Det er noget, som sammen med vores principielle modstand mod, at staten skal træde til som aktionær i en stor dansk industrivirksomhed, vil få os til at afvise forslaget i den form, som ministeren har fremsat det i.

Samtidig er det klart, at vi også må være dybt berørt af de problemer, der rejser sig, specielt for byen og for egnen, hvis en så stor virksomhed skal gå ned. Derfor har vi sammen med det konservative folkeparti stillet ændringsforslag, som skulle gøre det muligt at skabe en privat arrangeret rekonstruktion af værket – idet vi foreslår, at staten skal trække sig fuldstændig ud af Stålvalseværket – ved at overtage forpligtelserne ifølge de lån, man har garanteret for, og ved at nedskrive alt, hvad man i tidens løb har skudt ind som ansvarlig lånekapital.

Vi tror også, det er den sundeste måde at forsøge en rekonstruktion på. Hvis man lader Stålvalseværket fortsætte med den sovepude, som hedder en voksende statslig udspænding af sikkerhedsnet under Stålvalseværket, forekommer det ikke sandsynligt, at man kan gennemføre de omfattende rationaliseringer m.v., som jo er en klar nødvendighed for, at værket kan leve videre.

Derfor skal jeg indstille, at man støtter vores ændringsforslag. Det siger sig selv, at

[Ellemann-Jensen]

vi må stemme imod de ændringsforslag, SF har stillet.

Kjelgaard (KF):

I det konservative folkeparti er vi lidt skuffede over, at det hverken før eller under udvalgsarbejdet har været muligt at vinde gehør for en rekonstruktion af Stålvalseværket på privat basis. Ifølge industriministeren har disse muligheder været drøftet indgående, men det har vist sig umuligt at finde en bedre løsning end den, lovforslaget er udtryk for. Det er beklageligt, for vi er i det konservative folkeparti ikke uinteresserede i, at Stålvalseværket får mulighed for at fortsætte på et fornuftigt økonomisk grundlag. Men vi er på den anden side absolutte modstandere af, at staten bliver hovedaktionær eller aktionær i det hele taget i danske virksomheder, og derfor har vi sammen med venstre stillet det ændringsforslag, der helt sletter statens tilgodehavende og åbner mulighed for at rekonstruere værket på privat basis uden yderligere statsindblanding.

Jeg håber, at ændringsforslag nr. 1 bliver vedtaget, så der bagefter kan findes en ny løsning, der én gang for alle vil sanere værkets økonomi til bunds, for det er efter vores mening nødvendigt, hvis værket skal overleve. De mange usikkerhedsmomenter i rekonstruktionsplanen, ikke mindst relationerne mellem skrot og stål, giver anledning til frygt for, at der skal tilføres ny kapital inden for en overskuelig fremtid, og derfor vil det eneste rigtige være en virkelig tilbundsgående sanering af økonomien nu.

Bliver ændringsforslag nr. 1 forkastet, har staten for alvor forpligtet sig for et enormt, ukendt beløb i en fuldstændig uoverskuelig fremtid, så jeg skal varmt anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 1 og stemme imod SFs ændringsforslag nr. 2 og 3.

Askjær Jørgensen (FP):

Det lovforslag, vi har til behandling her, giver et stort minus i industriministerens karakterbog. Den måde, der er svaret på, er helt utilfredsstillende. Det er ikke medarbejderne i industriministeriet, der er skyld i det, men det er urimeligt at spænde et ministeriums dygtige medarbejdere for en vogn, hvor man skal bistå et erhvervsudvalg, der skal køre en behandling, der andrager adskillige

hundrede millioner kroner, igennem på den måde, som det er sket her. Det er urimeligt, at embedsmænd skal stå model til at fremskaffe svar på den måde; en masse af svarene lyder jo bare på, at ministeren har forespurgt Stålvalseværket og det har svaret sådan og sådan og sådan. Man kan ikke byde et udvalg, at det skal finde sig i sådan nogle svar; det er en meget utilfredsstillende udvalgsbehandling. Men jeg skal understrege, at det er ikke medarbejderne i industriministeriet, der er skyld i det utilfredsstillende; det er den politiske, meget voldsomme uansvarlighed. Det er et meget stort minus, industriministeren hermed har fået i sin karakterbog.

Hvis man kort og godt nedstemmer ministerens lovforslag, har man faktisk det samme resultat som det, der vil blive opnået ved venstres og konservatives ændringsforslag. Men vi skal da gerne støtte ændringsforslag nr. 1, som vi har skrevet det i betænkningen, for det, venstre og konservative faktisk udtrykker med deres ændringsforslag, er, at man gør statens forpligtelser op og får dem afviklet, og det skal vi gerne stemme for. Men det er mere de generelle betragtninger, der ligger bag ændringsforslaget, end realiteten af de virkninger, der vil følge, der gør, at vi stemmer for, for det er klart, at hvis man lader være med at vedtage lovforslaget, vil statens engagement i Stålvalseværket af sig selv høre op, når man har fået betalt de garantier, man har givet på skatteydernes vegne.

Det er således, at socialdemokratiet med dette lovforslag forsøger at overtræde naturlovene. Hvis industriministeren vil tage en tur i sommerferien ud at se skoven, vil han se, at der vokser en masse nye træer op hele tiden. For at de kan få næring, for at de kan gro, for at de kan fungere godt, er der gamle træer, som er udlevede, der skal falde, der skal fjernes. Ministeren forsøger med dette lovforslag at holde liv i noget, som ikke kan klare sig selv længere, og for at holde liv i det vil han udsulte ungskoven. Det er trist, at industriministeren, der påberåber sig at ville gøre alt muligt godt for det danske erhvervsliv, i den grad bruger penge, der direkte vil udsulte ungskoven, der direkte vil mishandle de mindre erhvervsvirksomheder til fordel for den aktionærkreds, vi har henvist til i vores betænkningens bidrag. Det er en betydelig

[Askjær Jørgensen]

forøgelse af arbejdspladserne, socialdemokratiet her står model til. Det er en direkte nedgøring af de små virksomheder i ungskovene, det radikale parti, kristeligt folkeparti, og hvem der kunne finde på at støtte dette, går med til. Jeg synes, at det er en god illustration af, hvor uansvarligt man handler.

Jeg kan blot henvise til, at vi tidligere har sagt, hvordan det vil gå. Jeg skal understrege, at vi også, når vi om et halvt år eller om 3 måneder skal til at behandle nye lovforslag fra industriministeren om ny gældssanering for Stålvalseværket, igen må sige, at det er forkert at gøre det.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti havde helst set, at staten i denne sag havde optrådt efter de groveste kapitalistiske spilleregler, nemlig havde erkendt, at der her er tale om en virksomhed, som principielt er sund, men som er i vanskeligheder på grund af for stor en gældsbyrde. Så plejer man at gøre det, at man lader virksomheden gå i betalingsstandsning, man lader virksomheden fortsætte og derefter, efter en konkurs, overgå til nye ejer. Det havde det været rimeligt at gøre også i denne sag, og den nye ejer måtte selvfølgelig gerne være staten. Det har regeringen ikke villet; den har foretrukket en løsning, hvorved virksomheden forbliver på private hænder, hvor de private aktionærer og kreditorerne beholder størstedelen af deres penge, og hvor staten betaler størstedelen af omkostningerne ved omlægningen.

Vi har erkendt, at det næppe er muligt ved en folketingsbeslutning at tvinge regeringen til at bære sig fornuftigt ad i denne sag. Vi har derfor valgt at stille ændringsforslag om den næstbedste løsning, nemlig at det statslige indskud bliver aktiekapital, og at staten benytter denne indflydelse til at virkeliggøre de tanker om medarbejderindflydelse, som socialdemokraterne plejer at flage med ved festlige lejligheder, men aldrig gør noget ved, når de har en chance for virkelig at gøre det.

Jeg skal hermed anbefale vores ændringsforslag til tingets velvillige behandling. Det borgerlige ændringsforslag afviser vi naturligvis.

Waldorff (VS):

Ved førstebehandlingen sagde jeg noget om, at Det Danske Stålvalseværk må konkurrere med stålværker i udlandet, som jeg sagde var under meget høj indflydelse af de enkelte stater. Det var en underdrivelse, kan man sige. Man kan egentlig med god ret sige, at hele stålindustrien i EF er kontrolleret af de forskellige stater, i særlig grad i England og Irland, hvor der er tale om en hundrede procent statsejet stålindustri, men også i Belgien, Frankrig og Italien. Selv i Tyskland, hvor staten kun kontrollerer 13 pct., er der tale om en ret vidtgående styring – eller skal vi sige subsidiering? – af stålindustrien igennem renteordninger og andre former for subsidiering.

Det siger noget om, hvad det er for et perspektiv, man slås i, hvad det er for nogle ting, man er oppe imod, når den danske stat for tredje gang og sikkert snart for fjerde gang og femte gang skal pumpe millioner af kroner i Det Danske Stålvalseværk uden samtidig at have nogen sikkerhed for, at der eksisterer et naturligt marked, at der er tale om en afsætningssikret produktion, og uden at staten kan sikre sig imod, at aktionærerne i Det Danske Stålvalseværk i sidste ende får hele udbyttet af de penge, skatteyderne har skudt ind i tidens løb.

Jeg mener ikke, at SFs ændringsforslag kan bruges til ret meget i denne forbindelse, og jeg ved sådan set ikke, hvorfor det er blevet stillet. Det er en genganger, fra sidste gang vi behandlede Stålvalseværket, hvor SF jo i øvrigt erklærede, at det i hvert fald var sidste gang, de ville gå med til disse statslige indskud i værket. Den eneste konsekvens, jeg kan se af dette, er, at man i endnu højere grad end tidligere får gjort de ansatte på Stålvalseværket medansvarlige for, hvordan værket fungerer.

Jeg sagde ved første behandling, at vi ikke er imod at overveje en statsovertagelse af Stålvalseværket, men det forudsætter, at man har sikkerhed for produktionen og sikkerhed for afsætningen. Det betyder også, at man må gå ind i en diskussion om, hvorvidt man skal acceptere de fortsatte rationaliseringer og nedlæggelsen af arbejdspladser, som sker på Stålvalseværket, og som også vil ske med det nye tilskud, man nu vil give Stålvalseværket. Det nævner SF stort set ikke et ord om. Dermed er det ret givet, at det, SF foreslår, er noget helt andet end de betingelser,

[Waldorff]

vi har forsøgt at stille op for, at man kunne acceptere en nationalisering af Stålvalseværket. Vi må altså gå imod SFs ændringsforslag.

Vi går også imod venstres og det konservative folkepartis ændringsforslag, som betyder, at det stik imod al retfærdighed er staten, som skal anse sine penge for tabt, hvor det eneste konsekvente eller det eneste logiske var at sige, at aktionærerne måtte anse deres aktiekapital for tabt. Så det kan vi klart heller ikke være med til.

Vi har jo diskuteret under førstebehandlingen, hvad vi mere præcist forestiller os at man kunne gøre, så det er der ikke nogen grund til at trampe mere rundt i.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er selvfølgelig beklageligt, at vi nok en gang skal til at støtte Stålvalseværket. Jeg er nødt til at sige for mit eget vedkommende, at man jo har et standpunkt, til man tager et nyt. Jeg tror nok, jeg sagde sidste gang, at jeg ville være meget betænkelig ved én gang mere at skulle være med til at støtte Stålvalseværket, nu måtte det være sidste gang. Men ud fra en betragtning om den almindelige arbejdsløshed i øjeblikket og ud fra en forureningsmæssig betragtning og ud fra en betragtning om udnyttelsen af de ressourcer, vi har i landet, mener jeg alligevel, at det i den nuværende situation er rigtigt.

Derfor vil jeg sige, som venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen, udtalte i 1978 ved en lignende lejlighed om Stålvalseværket, at det er en nødvendighed, at vi redder Stålvalseværket, thi det ville være en katastrofe for en hel by og en hel egn, hvis det skulle lukke. Det er altså den slutning, jeg også har draget nu, og derfor vil kristeligt folkeparti støtte forslaget.

Brusvang (CD):

Allerede ved første behandling gav CD principiel tilslutning til det fremsatte lovforslag. Vi var ved første behandling klar over, at det i denne sag, hvis man ønskede at rekonstruere Stålvalseværket finansielt, drejede sig om at acceptere den bagvedliggende aftale, bl.a. med de udenlandske banker. Vi var klar over, at der ikke var nogen reel mulighed for at ændre denne aftale.

I overensstemmelse hermed stemmer vi imod de stillede ændringsforslag og vil i øvrigt stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Alfred Hansen (DR):

Ved førstebehandlingen gjorde jeg rede for retsforbundets generelle og principielle holdning til forslaget. Vi har tidligere modsat os statens kraftige engagement i private virksomheder, og forløbet af Stålvalseværksagen og statens gentagne engagering i Stålvalseværket begrundet vores modstand. Derfor skal jeg kun sige lidt om ændringsforslagene.

Retsforbundet har ikke ønsket at være medforslagsstiller til ændringsforslaget fra de konservative og venstre, fordi vi ikke vil tages til indtægt for den øvrige del af forslaget, idet venstre og konservative kun foreslår, at § 1, nr. 1 og 2, udgår. Vi vil imidlertid stemme for ændringsforslaget, ikke fordi vi synes, det er en god idé, at staten på forhånd skal sige, at vi afskriver de midler, vi har investeret, men det er en kendsgerning, at hvis ikke man vedtager dette forslag, så vil Stålvalseværket enten gå konkurs eller blive sendt på tvangsauktion, og så vil staten være den første, der mister sine penge. Man må jo så tage højde for ved senere tilsvarende engagementer i private virksomheder, at staten ikke på forhånd fraskriver sig det indskudte beløb.

Vi vil altså stemme for ændringsforslag nr. 1, hvorimod vi ikke vil stemme for ændringsforslag nr. 2, idet det indebærer, at staten går ind som aktionær i Stålvalseværket og dermed naturligvis forpligter sig til senere at støtte virksomheden i højere grad, end den ellers ville være nødt til. Jeg skal spå meget forkert, hvis ikke jeg får ret i min påstand om, at om 2-3 år, måske tidligere, sidder vi i den samme situation. Det historiske forløb af Stålvalseværksagen viser i hvert fald, at man nu i en 3 års periode har givet subsidiering 3 gange. Derfor synes vi ikke, det er nogen særlig god idé, at SF her foreslår, at staten nu skal gå ind og være direkte aktieejere. Men vi synes naturligvis heller ikke, at det er en god idé i det hele taget af skatteyderkroner at give tilskud til private virksomheder.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 3 om, at man skal sende forslaget til afstemning blandt medarbejderne og høre medarbejder-

[Alfred Hansen]

nes holdning til det, er det ikke nogen særlig fri holdning, der kunne komme til udtryk hos medarbejderne, idet man jo har stillet medarbejderne i udsigt, at enten accepterer de denne rekonstruktion eller også går virksomheden ned og arbejdspladsen vil blive tabt. Derfor vil det ikke i praksis have nogen betydning for medarbejderne, at de kan tage stilling til det. De vil reelt ikke have noget frit valg.

Til slut vil jeg gøre den bemærkning til ændringsforslag nr. 3 fra SF, at man her kæder virksomhedsdemokrati sammen med statsubsidiering. Vi synes i retsforbundet, at det er en meget dårlig idé, at man for skattekroner vil legalisere en eller anden form for virksomhedsdemokrati, som ikke betyder ret meget i praksis. Vi synes, det er et meget dårligt grundlag at skabe virksomhedsdemokrati på. Vi synes, at virksomhedsdemokrati er en udmærket ting, men ikke på baggrund af en statsubsidiering. Det giver mig indtryk af, at SF ikke rigtig tror på værdien af virksomhedsdemokrati, hvis statsubsidiering af private virksomheder er en forudsætning. Det er en anden af grundene til, at vi går imod ændringsforslag nr. 3.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal afvise de stillede ændringsforslag. Det er min vurdering, at hvert enkelt af disse ændringsforslag, så forskellige de end måtte være, hvert for sig ville umuliggøre den mulige og nødvendige rekonstruktion, der er hensigten med dette lovforslag.

Jeg skal samtidig endnu en gang, hvad jeg også gjorde under første behandling, beklage det tidspres, hvorunder denne lovgivning behandles. Jeg har gjort opmærksom på tidligere, at det skyldes, at det ikke har været muligt for Stålvalseværket at fremkomme med den rekonstruktionsplan, der indeholder så mange nødvendige private bidrag, før tilfældet var, og at lovgivningen skal gennemføres i indeværende samling, hvis vi skal undgå, at Stålvalseværket lukker.

Jeg skal derfor sluttelig takke for det flertal, jeg har bemærket for lovforslagets vedtagelse uden ændringer.

Askjær Jørgensen (FP):

Forleden tog hr. Erhard Jakobsen mig i ørerne, fordi jeg angreb CD for hårdt. I den

nes sag har vi ikke hørt ét eneste sagligt argument fra CDs repræsentant for, at man stemmer for regeringens forslag. På dette område fremgår det helt tydeligt, at CD tiltræder forslaget, udelukkende fordi CD ikke har ryggrad til at sige nej til forslaget fra socialdemokratiet. Vi har ikke fra hr. Brusvang hørt én eneste saglig forklaring eller noget argument for, at man skulle stemme ja til det her, kun af principielle årsager og ud fra politiske overvejelser.

Jeg er fuldstændig klar over, at det tidligere er sagt her: skidt med, at vi har et stort underskud, vi kan bare låne, vi er gode nok til at låne. Men realiteterne er altså, at de 600 mill. kr. ikke kan bruges til at hjælpe den lille mand, der fortsat skal have ret til at køre i sin egen bil. De kan heller ikke bevirke, at folk fortsat har mulighed for at sidde i egen bolig. De kan heller ikke bruges til at lempe det, når man har regeringens forslag, der går ind for, at vi ikke kan fratække ejendomsskatterne på vores egen bolig.

Dette er i strid modsætning til CDs parti-program. Det synes jeg det er nødvendigt at gøre opmærksom på.

Erhard Jakobsen (CD):

Idet jeg selvfølgelig takker for den rørende omsorg for CDs partiprogram, vil jeg gerne bede om, at man lader os selv om at udlægge det. Det sidste parti, vi ville bede om at udlægge det, ville være fremskridtspartiet; de ville nok have mindre chance for at forstå det end nogen andre i denne sal, så det bede vi os fri for.

Dernæst ved enhver, som har deltaget i førstebehandlingen, at talerens indvending var fuldstændig forkert. Der er fra CDs side som fra andre partiers side ved første behandling gjort rede for den principielle stilling, og det er jo dér, man normalt gør det; det plejer ikke at være ved tredje behandling, medmindre der er kommet en hel masse nye, epokegørende ting frem, og det er der ikke. CD fastholder selvfølgelig her ved tredje behandling de synspunkter, vi havde ved første behandling.

Må jeg føje til, at jeg som medlem af EF-Parlamentet er særdeles tilfreds med, at det ender, som det gør, at her er der et nyt eksempel på, at det er muligt for Danmark at råbe de store i EF op, til trods for at EFs

[Erhard Jakobsen]

interesse nærmest er den modsatte af Danmarks interesse. Også dette – det er ikke noget nyt, det sagde vi også ved første behandling – finder CD er et særdeles godt grundlag for at stemme for dette lovforslag. Jeg er dog glad for, at vi ikke skulle høre argumentet om, at det i dette tilfælde er, fordi vi er bange for et valg.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal gøre taleren opmærksom på, at vi er kun ved anden behandling af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal gøre hr. Erhard Jakobsen opmærksom på, at enten CD kan lide det eller ej, forbeholder vi os ret til at fortælle vælgerne det, når hr. Erhard Jakobsen i valgkampen siger ét og hans parti herinde gør noget helt andet. Uanset om man kan lide det, har vi stadig væk ret til at gøre det, vi har endda en forpligtelse til det, og det vil vi i allerhøjeste grad fortsætte med.

Jeg noterer mig, at det var helt i sin orden, at hr. Brusvang ikke ved første behandling i sin ordførertale, som jeg lyttede meget opmærksomt til, havde nogen tilbundsgående argumenter for det, og derfor havde jeg forventet at høre dem i dag. Det hørte jeg ikke, og derfor tog jeg ordet igen og gjorde opmærksom på det.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg må lige sige, at når jeg her omtalte tredje behandling, så var det, fordi hr. Brusvang udtrykkeligt sagde: derfor ved tredje behandling osv.

Det har intet med denne sag at gøre, hvad CD måtte have sagt i en valgkamp. Jeg kan ikke se, at vi nogen sinde i en valgkamp har udtalt, at vi ikke ville støtte i et tilfælde som dette, hvor vore interesser i EF ydermere er inddraget. Det ville da stride imod hele CDs væremåde, om vi ikke i denne sag stemte, som vi gør.

Men stadig væk: jeg tror nok, at vælgerne vil respektere, at det nærmest er CD, der skal bestemme, hvad der er CDs partiprogram.

Ellemann-Jensen (V):

Denne sag burde være velegnet til, at man nøjes med at give den en saglig behandling.

Lige før vi tog på Kristi himmelfartsferie forleden dag, fik vi alle sammen her i folketinget en diger bog fra finansministeriet. Det var budgetredegyrelsen, der på fortrinlig og pædagogisk vis fortalte os, at i de kommende år skal vi omprioritere vores anvendelse af offentlige midler, som først og fremmest går til investeringer. Det bliver sagt meget stærkt rundt omkring i den budgetredegyrelse, som vi selvfølgelig alle sammen brugte vores Kristi himmelfartsferie til at studere grundigt. På den baggrund er det uforståeligt, at industriministeren stiller med et så kapitalkrævende projekt som dette, der har meget ringe muligheder for overhovedet at lykkes.

Det er aldeles uinteressant, hvad der er brugt tidligere af hundreder af millioner statskroner og private kroner i Det Danske Stålvalseværk. De penge er tabt under alle omstændigheder. Det eneste, vi skal tage stilling til, er, om man igen vil stille med statslige midler på op imod en halv milliard kroner i første omgang og betydelige private midler, der bliver trukket med af dette statslige engagement. Der er ingen udsigt til, at det, man tilsyneladende med kneben majoritet vedtager om to dage, er nok. Man vil komme igen. Det vil muligvis ikke engang vare et år, før man kommer igen.

Man binder med disse beslutninger staten til at opretholde en stålindustri, som Danmark ikke har særlige forudsætninger for at bevare, og som Danmark ikke har nogen særlig fremtid i. Det er sørgeligt, og det er noget, der er i strid modsætning til de gode råd og henstillinger, vi har fået fra regeringen i dens budgetredegyrelse.

Industriministeren (Erling Jensen):

Lad mig ganske kort sige, at jeg er enig med hr. Ellemann-Jensen i, at vi kun tager stilling til én ting: vi tager stilling til, om vi vil lukke Det Danske Stålvalseværk i løbet af få dage eller vi vil forsøge at bidrage til dets overlevelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil godt til hr. Ellemann-Jensens sidste bemærkning føje, at det beløb, han nævnede, var et bruttobeløb og derfor ikke et sandfær-

[Arne Melchior]

digt udtryk for, hvad dette lovforslag indeholder.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg må sige til hr. Arne Melchior, at jeg sagde et beløb på op imod en halv milliard kroner. Det bruttobeløb, hr. Arne Melchior nævner, kan han finde i materialet fra finansministeriet. Det er 0,6 mia kr. Det, jeg taler om, er nettobeløbet, og det ligger et sted mellem 400 og 500 mill. kr. Jeg er sikker på, at industriministeren vil bekræfte, at det er det, der er tale om i nye penge. Det er de gode penge, man nu vil kaste efter de dårlige penge, som er tabt under alle omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er trist, at hr. Arne Melchior ikke ved, at hvis man bruger 600 mill. kr. til at sanere Stålvalseværket, så skal man altså skaffe dem via salg af statsobligationer, og så stiger den rente, der skal bruges til at finansiere CDs vælgeres parcelhuse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det bliver kun én sætning. Jeg vil stadig hævde, at der ikke er modregnet de omkostninger over bare et par år, som for såvel staten som kommunerne er forbundet med en lukning af Stålvalseværket. Jeg har ikke det aktuelle tal på dette her, det er der heller ingen der kan kræve at jeg skal have, men jeg vil hævde, at det er en meget væsentlig del af det beløb, hr. Ellemann-Jensen her har nævnt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 48 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 10 stemte for, 124 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af to nye paragraffer

forkastedes, idet 10 stemte for, 124 imod.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Forespørgsel til arbejdsministeren:

Forespørgsel af Hans Jørgen Holm (V), Grethe Fenger Møller (KF), Voigt (FP), Poul H. Møller (KrF) og Mølgaard (DR):

»Vil ministeren fremsætte lovforslag om forbud mod eksklusivaftaler?«

(Forespørgsel nr. 36. Anmeldt 13/5 81. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/5 81).

Begrundelse

Poul H. Møller (KrF):

Det kan måske undre enkelte, at vi er 5 partier, som har fremsat denne forespørgsel i dag – efter resultatet af afstemningen om lovforslag nr. L 45. Men sagen er den, at vi anser dette forslag for så vigtigt og så alvorligt, at vi ønsker at benytte alle de parlamentariske muligheder, vi har, for at få dette forslag igennem. Derfor håber vi naturligvis på, at arbejdsministeren vil svare imødekomende på vores forespørgsel, således at vi kan få et forbud mod disse eksklusivaftaler.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er personlig selvfølgelig ulykkelig over at måtte skuffe ordføreren for forespørgernes forventninger med hensyn til svaret.

Svaret er, at regeringen ikke har planer om at fremsætte forslag om forbud mod eksklusivaftaler. Jeg har på regeringens vegne sagt, at vi er parate til at drøfte spørgsmålet om den enkeltes tryghed og frihed på ar-